

ACADEMIA ROMÂNĂ

DOUĂ PLÂNGERI

ALE

EPISCOPULUI DE RÂMNIC GALACTION (1821)

DE

N. IORGA

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE

EXTRAS DIN
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE
Seria II. — Tom. XXXV.
MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE.

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA

GEROLD & COMP.

1913.

83,526.

Prețul 20 bani.

Analele Societății Academice Române. — Seria I :

Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1873.

Analele Academiei Române. — Seria II:

L. B.

<i>Tom. I—XI</i> — Desbaterile și memoriile Academiei în 1879—1888.	
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1878—1888	2.—
<i>Tom. XI—XX.</i> — Desbaterile și memoriile Academiei în 1888—1898.	
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1888—1898	2.—
<i>Tom. XXI.</i> —Desbaterile Academiei în 1898—9	5.—
» <i>XXI.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
» <i>XXII.</i> —Desbaterile Academiei în 1899—1900	6.—
» <i>XXII.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	3.—
» <i>XXIII.</i> —Desbaterile Academiei în 1900—1901.	5.—
» <i>XXIII.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	4.—
» <i>XXIV.</i> —Desbaterile Academiei în 1901—2.	6.—
» <i>XXIV.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	3.—
» <i>XXV.</i> —Desbaterile Academiei în 1902—3	5,50
» <i>XXVI.</i> —Desbaterile Academiei în 1903—4.	5.—
» <i>XXVI.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	5.—
» <i>XXVII.</i> —Desbaterile Academiei în 1904—5	8.—
» <i>XXVII.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	4.—
» <i>XXVIII.</i> —Desbaterile Academiei în 1905—6.	5.—
» <i>XXVIII.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
» <i>XXIX.</i> —Desbaterile Academiei în 1906—7	6.—
» <i>XXIX.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	8.—
Cronica Vascanilor (Județul Suceava), de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Despre originea și transformările clasei stăpânitoare din Moldova, de <i>Radu Rosetti</i>	—,70
Un boier oltean la Karlsbad în 1796—1797: călătoria lui Barbu Știrbei în apus, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Congresul pentru Proprietatea literară și artistică, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Câteva fărăme din corespondența lui Alexandru Vodă Ghica, Domn și Caimacam al Terii-Românești, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Congresul sociologic din Londra și organizarea militară a școalelor în România, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Despre censura în Moldova. I. Inițierea cenzurii de guvernul provizor rus și funcționarea ei sub acel regim, 1828—1834, de <i>Radu Rosetti</i>	—,40
— II. Censura sub Mihaiu Sturdza, 1834—1849, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
— III. Censura cărților evrești în Moldova sub domniile regulamentare, de <i>Radu Rosetti</i>	—,60
Neconștiutul în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Evoluția în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Tradiția istorică în chestiunea originilor române, de <i>Dimitre Onciul</i>	—,20
Două Zamfire, domnițe române din secolul XVI, trecute în Transilvania, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,30
Câteva observațiuni asupra îndatoririlor militare ale Cnejilor și boierilor moldoveni în secolii XIV și XV, de <i>I. Bogdan</i>	—,30
Contribuții la istoria Moldovei între anii 1448—1458, de <i>I. Bogdan</i>	—,30
Evangheliile dela Homor și Voroneț din 1473 și 1550, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
» <i>XXX.</i> —Desbaterile Academiei în 1907—8	5.—
» <i>XXX.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
Despre censura în Moldova. IV. Censura sub Grigorie Ghica și desființarea ei, de <i>Radu Rosetti</i>	1.—
Cetatea Neamțului dela podul Dâmboviței în Muscel, de <i>I. Pușcariu</i>	—,20
Notiță despre monetele lui Petru Mușat, de <i>Nicolae Docan</i>	1.—
Lupta între Drăculești și Dănești, de <i>A. D. Xenopol</i>	1.—
Contribuțiuni la studiul cronicelor moldovene (Nicolae Costin, Tudosie Dübău, Vasile Dămian), de <i>Const. Giurescu</i>	—,40
Inscripțiile dela Cetatea-Albă și stăpânirea Moldovei asupra ei, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
Documentul Răzenilor din 1484 și organizarea armatei moldovene în sec. XV, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1898—1908	2.—
<i>Tom. XXXI.</i> — Desbaterile Academiei în 1908—9	5.—
» <i>XXXI.</i> — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	10.—
Patruzeci și doi de ani de domnie a Regelui Carol I, de <i>D. Sturdza</i>	—,20
Un proces de sacrilegiu la 1836 în Moldova, de <i>Radu Rosetti</i>	—,50
Letopisețul lui Azarie, de <i>I. Bogdan</i>	1,60
Cum se căutau moșiile în Moldova la începutul veacului XIX. Condicta de răfueală a Hatmanului Răducanu Roset cu vechilii lui pe anii 1798—1812, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50

DOUĂ PLÂNGERI

ALE

EPISCOPULUI DE RÂMNIC GALACTION (1821).

DE

N. IORGA

Membru al Academiei Române.

Ședința dela 14 Decembrie 1912.

D-l Șt. Ciuceanu, profesor, Directorul Fundației Aman din Craiova, a găsit între hârtiile păstrate acolo două petiții, adresate, la 14 Decembrie 1821, lui Metternich și Impăratului Austriei de episcopul de Râmnic Galaction, adăpostit la Sibiu în timpul turburărilor revoluționare. Vlădica se plângea că, scos din singurătatea sa pentru a i se da cârja, el fusese constrâns de Alecu Vodă Suțu a-i da 400.000 de lei, pentru cari făcuse datorii, pe cari acum nu putea să le plătească, la unii sudiți străini. Doamna Eufrosina, născută Callimachi (1), se găsea și dânsa în acelaș adăpost, dar nu voia să-i plătească, vorbind de sărăcia ei: doar dacă se invoia a-l face să-și capete banii astfel, în cazul când vreo rudă a ei ar lua Domnia, dar Galaction răspundea această cale pe care el o găsea că e a obișnuitelor hrăpiri:

Sire,

C'est avec une profonde affliction serrant mon coeur et celui du peuple des cinq arrondissements de la Petite Valaquie, lequel est confié à mes soins, que j'approche du Trône de Votre Majesté, afin d'y implorer, Sire, votre très puissante protection.

(1) Cf. cu privire la afacerile ei bănești tabla numelor la cartea mea *Corespondența lui Dimitrie Aman*, București («Studii și documente», vol. XXIV).

C'était en 1812, que, la dignité de Métropolitain étant venue à vaquer, Mgr. Nectarius, évêque de la Petite-Valaquie, l'obtint par une élection légitime et conforme aux coutumes du pays et que moi-même, tiré de la solitude où je coulais des jours heureux et paisibles, je fus légitimement appelé en sa place au dit évêché, quand en 1819 vint en Valaquie feu le prince Alexandre Souzzo, qui l'accablant de calamités et regardant la religion même comme une source propre à satisfaire à sa soif des richesses, déposait et chassait à son plaisir les évêques et en nommait d'autres, de qui il extorqua de grosses sommes d'argent, ce qui amena la ruine des couvents et des évêchés, qui par cette simonie se chargèrent de dettes énormes. Me trouvant dans ce temps-là évêque par les suffrages du public, comme j'ai déjà eu l'honneur de la dire, je ne fus pas, à la vérité, chassé de mon siège épiscopal comme mes confrères, mais ce prince et ses Ministres employèrent mille artifices et menaces pour me forcer au paiement de quatre cent mille piastres, ce qui m'est aisé de constater tant par des documents que j'en ai, et par des personnes dignes de foi, que par mes créanciers et le témoignage de ceux même qui ont manié cette affaire.

Or, le prince étant décédé et notre patrie réduite peu de temps après à l'état le plus déplorable, cette affreuse dette pèse sur l'évêché, et ne pourra être payée qu'en vendant les biens immeubles qui depuis trois à quatre siècles lui ont été légués par la piété des fidèles.

Pour prévenir donc la désolation et la perte totale de cet évêché, j'écrivis d'ici à la princesse de Souzzo à Cronstadt, lui demandant la restitution de ce que feu son époux m'avait forcé de lui payer de son vivant, mais cette dame, sous prétexte de pauvreté, ne se souciant point de mes justes prétentions, m'entretint de consolations et d'espérance et n'eut pas honte de me promettre, que, si l'un de ses frères, de ses parents ou amis venait à être nommé prince de Valaquie, j'en serais aidé de quelque autre manière, c'est-à-dire qu'il me serait permis d'user de la rapine, de même que le feu prince en a usé avec moi et le malheureux évêché.

Tourmenté sans cesse par mes créanciers, dont quelques-uns sont sujets de Puissances étrangères, et par les plaintes de mes compatriotes, je supplie avec la plus profonde soumission Votre Majesté d'empêcher la chute de l'évêché, en daignant donner ses ordres qu'il ne soit point délivré à la princesse de Souzzo des passeports pour des pays étrangers, afin qu'elle reste près de la Valaquie, où feu son époux a acheté quantité de terres qu'il a su mettre à l'abri sous le nom d'autres personnes, attirées dans son parti.

Que Votre Majesté daigne aussi s'intéresser en faveur du dit évêché auprès

des Puissances qui ont de l'influence politique sur les affaires de Valachie, afin que les legs des fidèles soient conservés dans toute leur intégrité.

Je suis, avec la plus profonde soumission, de

Votre Majesté Impériale

Le très-humble et très-obéissant serviteur

Ὁ Ζαΐσηος ριμνικου γαλακτιών

Galaction L'évêque de Rimnic.

Hermanstadt,
ce 14 décembre 1821.

Votre Excellence,

La ci-jointe très humble requête, adressée à Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, fera connaître à Votre Excellence de quelle façon le feu prince de Souzzo a fait gémir tous les habitants de la Valachie en général, mais surtout les nobles et le haut clergé sous son joug, sans que personne eût osé d'en porter plainte à quelque Cour Impériale intéressée à la prospérité et aux événements politiques de notre pays.

La mort de ce prince nous ayant enfin délivrés de ses extorsions, et l'orage politique ayant éclaté bientôt après, chacun en son particulier, et tous en général, tâchent de trouver de la justice sur la terre.

Conseillé par mes compatriotes, et le coeur gros de chagrin, j'ai aussi recours au Trône de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, espérant que Sa Majesté daignera prendre en considération mes plaintes, pour le salut du siège épiscopal de la Petite-Valachie.

C'est pourquoi j'ose prier très humblement Votre Excellence de présenter ma requête à Sa Majesté, de la soutenir de sa puissante influence et de daigner m'accuser par quelques lignes gracieuses la réception de la présente, afin que je sorte de la fâcheuse incertitude où je resterais sur mon sort, au cas contraire.

J'ai l'honneur d'être, avec le plus profond respect, de

Votre Excellence

Hermanstadt,
ce 14 décembre 1821.

Le très-humble serviteur,
Ὁ ἐπίσκοπος Ριμνικου Γαλακτιών
Galaction, l'évêque de Rimnic.

II.

Din partea mea, acum zece ani găsiam la Sibiu, în corespondența lui Hagi Constantin Pop, o scrisoare grecească a lui Galaction. E tot din Sibiu, tot din Decembrie 1821, și, cum se vede, are și același cuprins, menită fiind a întovărăși scrisorile către Impărat și Metternich:

Τὴν Εὐγενεΐαν τῆς πατρικῶς εὐχόμενος, ὀλοφύχως ἐν Κυρίῳ κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς μυριοπολήτου μας αὐτῆς καὶ ἀγαθωτάτης(?) ὑγείας, δὲν λείπω διὰ τοῦ παρόντος εὐελπίστως παρακαλῶν αὐτὴν πρὸς συνδρομὴν διὰ τὴν γνωστὴν καὶ μεγίστην ἀδικίαν ὅπου ἐδοκίμασεν ἡ ἱερά ἐπισκοπὴ ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα ἀδθέντην Σουτζον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν.

Καὶ πρότερον τῆ ὠμέλησα καὶ νῦν δὲν λείπω νὰ τὴν παρακαλέσω διὰ τὸ ἀνοικονόματον τοῦτο χρέος τῆς δυναστευθείσῃ ταύτης ἐπαρχίας.

“Οἱ μοι οἱ ἐπαρχιώται, ἡ ἰδίᾳ ἀνάγκη, τὰ ἀπειρα μοι θάσανα, ἡ προτροπὴ τῶν ἀρχόντων μὲ ὑπεκίνησαν νὰ κάμω τὰ σταλέντα γράμματα καὶ νὰ τὰ ἐγχειρίσω ἰδιοχείρως εἰς τὸν ἐνταῦθα κύρ Στάνον, ἵνα μὴ παραπέσωσιν.

“Θεὸν, τέκνον μοι ἐν Κυρίῳ προσφιλέστατον,—νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μας, νὰ αὐξήσῃ ὁ Θεὸς τὸ ἐμπόριόν τῆς μυριοπλασίως, νὰ τῆ χαρίξῃ μακροδιότητα, εὐημερίαν κα πᾶν ἄλλο ἀγαθόν,—δεῖξον τὴν περὶ ταῦτα ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν, ἐπάκουσον προθύμως τῶν ἐνθέριμων μου δεήσεων, ἵνα ἀξιωθῶ δι’ αὐτῆς ἀποκρίσεως ἀπὸ τὰ ὑποκείμενα εἰς τὰ ὅποια γράφω κατὰ πλάτος τὰ διατρέζαντα ἐπ’ ἐλπίδι ἀποζημιώσεως καὶ ἀποδόσεως τῶν ἀδίκως ληφθέντων παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀδθέντου καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Καθότι τὰ ἐνοχα ταῦτα ὑποκείμενα καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ὕψους του, αἰσθανόμενοι τὴν τσαυτὴν ἀδικοπραγίαν καὶ ἐνοχὴν τῶν, διανοοῦνται νὰ διαπαρῶσι καὶ ἀπομακρυνθῶσιν ἐντεῦθεν καὶ οὕτω νὰ μὲνῃ ἡ ἐπαρχία κινδινεύουσα ἀπὸ τοὺς χρεοφειλέτας καὶ θάρη.

“Ἴνα προληφθῇ λοιπὸν ἡ ἐντεῦθεν τούτων ἀναχώρησις καὶ γένη ἱαγοποίησις διὰ τῶν στελλομένων ἀγογῶν, δεῖξον, παρακαλῶ καὶ αὐθις, πρὸς τὰ σταλέντα ἐκείνην τὴν προθυμίαν ὅπου τὴν ὑπαγορεύει ἡ ἱερά ἡμῶν πίστις, τὸ φιλοδίκαιον, ἡ συμπάθεια καὶ φιλανθρωπία.

Εἶμαι εὐελπίς κατὰ πάντα, καθότι καὶ τὴν χριστιανικὴν διάθεσιν τῆς εὐγενείας τῆς ἡξέρω, καὶ τὰς σχέσεις ὅπου ἔχει μὲ τοὺς ἐν Πετροπόλει τιμίους ἄνδρας ἐπίσταμαι καὶ τὴν πρὸς τὰ κοινωφελῆ φιλοτιμίαν τῆς οἰδᾶ ἀνθ’ οὗ καχηνότως ἀναμῆνω εὐγενικὴν τῆς ἀπόκρισιν ἵνα παραγορήσω τὴν ὀδυνηρὰν μου ψυχὴν, ἡ ὅποια, ἀμηχανοῦσα ἐν τσαυτοῖς δεινοῖς, ἀνιάται κερῖως, ὡσὰν ὅπου οἱ ἀρχοντες ἐπ’ αὐτῷ τούτῳ μὲ ἄφησαν ἐνταῦθα πρὸς καιρὸν καὶ μένει ἡ ἱερά ἐπισκοπὴ ἄνευ ποιμένου ἐν τοιοῦτοις καιροῖς. Εἶμι δὲ

Τῆς Εὐγενείας τῆς ἐνθερμὸς πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ῥιμνίκου Γαλακτιῶν.

1821, Δεκεμβρ.

Adecă :

Rugându-mă dela Dumnezeu părintește pentru d-ta, te sărut din tot sufletul întru Domnul.

După întrebarea sănătății d-tale celei mie de o mie de ori dorite și prea bune, nu lipsesc prin aceasta să te rog cu bună nădejde de ajutor pentru cunoscuta și prea marea nedreptate ce a suferit sfânta Episcopie din partea răposatului Domn Suțu și a celor de pe lângă dânsul.

Și, mai întâiu, ți-am vorbit, și acum nu lipsesc să te rog, pentru această datorie neorânduită a eparhiei acesteia ce o cărmuesc.

Toți eparhioții mei, însăș nevoia mea, nemai pomenitele mele încercări, îndemnul boierilor m'au mișcat să fac scrisorile ce am trimese și să le dau cu mâna mea dumisale Stan de acolo, ca să nu se piardă.

Deci, fiul meu întru Domnul prea iubit, — să aibi rugăciunea noastră : să-ți crească Dumnezeu negoțul înmiit, să-ți dea vieață lungă, fericire și toate celelalte lucruri bune, — arată îngrijirea ce ți s'a cerut în aceste lucruri. Ascultă cu bunăvoință călduroasele mele rugăciuni, ca să mă învrednicesc prin d-ta de răspuns dela aceia căroră le scriu pe larg cele ce s'au făcut în nădejdea amenzii și restituției celor luate cu nedreptate de acel Domn și de cei de pe lângă dânsul. Deoarece acești păstrători ai lucrurilor și clironomi ai Înălțimii Sale, simțind atâta nedreptate și oprire a lor, se gândesc să le ia și să se depărteze de aici și astfel să rămâie eparhia pri-mejduită de împrumutători și de greutateți.

Ca să se preîntâmpine deci plecarea lor de aici și să se facă mulțămintă pentru lucrurile trimese, arată, te rog încă odată, față de cele trimese acea grabă pe care ți-o recomandă sfânta noastră credință, iubirea de dreptate, simpatia și iubirea de oameni.

Sunt cu bune nădejdi în toate, căci știu aplecarea creștinească a d-tale și cunosc legăturile ce ai cu oamenii de cinste din Petersburg și nu-mi e ascunsă ambiția d-tale pentru cele de folos obștesc ; pentru care aștept cu nerăbdare răspunsul d-tale cel nobil, ca să-mi mângâiu sufletul în gemete, care, zăpăcit în atâtea grozăvii, se tulbură tare, căci boierii m'au lăsat chiar pentru aceea aici pentru acest timp, și sfânta episcopie rămâne fără păstor în astfel de împrejurări.

Și sunt

1821, Decemvrie.

al d-tale

călduros rugător către Dumnezeu

al Râmnicului, Galaction.

Și iată ce adaugă omul de afaceri al firmei sibiene, Stan Popovici:

Și eu mă închină dumatile cu frățască dragoste; 14/26 X-vrie 821.

În aceste plicuri sîntu înu fieștecare o jalbă cătră Împărați și cite o scrioare cătră ministri după adresuri. Decî părintele episcopu, carele trimite dumatile blagoslovenie, neștiindū prin cine să-și caute acea mare despăgubire, aū scrisū la ministri, care această treabă o încredințează asupra dumatile, și, de veî socoti că nu e treaba aceasta în mîna ministrului Meternicū, atunci veî deschide plicu și veî da numai jalba cătră Înnălțatul Împăratū, unde să va cuvini, puindū toată silința, numai fără zăbavă să să oprească Doamna la Brașovū, a nu avea voe să să ducă încătrevoa până să va aleage lucru, și, ce veî găsi dumneata a să cheltui, bucurosū va împlini părintele: numai atăta te pohteaste a nu să face cheltuială innainte și să nu putemū catartosi nimicū, iară, săvîrșindu-să treaba după dreptate și pohta Sffijntii Sale, nu cruțā cheltuială; și înu grabă mă rogū să amū răspunsulū dumisale.

Stanū Popovici m. p.

Ce rezultat a avut intervenția aceasta la Metternich, nu putem ști, și nici ce a putut plăti Doamna, despre multele încurcături bănești ale căreia, după moartea soțului ei, vorbesc și niște acte, arătate și mie, ale unui particular din Iași. Cercetări în Arhivele din Viena ar întregi, de sigur, cunoașterea acestui incident, care desemnează mai bine figura unuia din episcopii români ai anului 1821.

Adaug că legăturile acestea între Scaunul de Râmnic, în fosta «Valahie Austriacă», și Impărăția vecină durează încă pe la 1850, când episcopul Climent, pe care Derblich (*Land und Leute der Moldau und Walachei*, neue Ausgabe, Praga 1863, p. 29) îl descrie ca «evlavios, tolerant, priceput și foarte prietenos», aveā o decorație dela Împărat pentru «adevărata sa evlavie» și «virtuțile sale apostolice».

Originile asi-ro-chaldeene ale greutăților romane, de <i>Mihail C. Sufu</i> .	—,20
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupațiunea rusească dela 1806—1812. I. Cauzele războiului. Inceputul ocupației, de <i>Radu Rosetti</i>	2,—
Negru Vodă și epoca lui, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i>	—,50
Criminalitatea în România, după ultimele publicațiuni statistice, de <i>I. Tanoviceanu</i> .	—,30
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812. II. Negocierile diplomatice și operațiunile militare dela 1807—1812. Amănunte relative la ambele țeri, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Unioniști și separatiști, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,50
Tom. XXXII. — Desbaterile Academiei în 1909—1910	5,—
» XXXII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	14,—
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. I, 1700—1750, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812. III. Amănunte asupra Moldovei dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	1,60
— IV. Amănunte asupra Țerii-Românești dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	2,—
Despre elementele cronologice în documentele românești, de <i>N. Docan</i> .	—,50
Partidele politice în Revoluția din 1848 în Principatele Române, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,60
Studii privitoare la numismatica Țerii-Românești. I. Bibliografie și documente, de <i>N. Docan</i>	1,20
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. II, 1750—1812, de <i>N. Iorga</i>	—,80
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. I. Înainte de 1 Iunie 1858, de <i>Radu Rosetti</i> .	1,60
Marele spătar Ilie Țifescu și omorîrea lui Miron și Velișco Costin, de <i>I. Tanoviceanu</i>	—,50
Luptele dela Ogretin și Teișani din zilele de 13 și 14 Septembrie 1602 (7111), de <i>General P. V. Năsturel</i>	—,50
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. II. După 1 Iunie 1859, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Din amintirea unui boier Moldovean din jumătatea întâi a veacului XIX, <i>Dimitrie Ghițescu</i> , 1814—1878, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,70
«Doamna lui Ieremia Vodă», de <i>N. Iorga</i>	1,—
Sociologia și socialismul, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Despre metoda în științe și în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Țara Severinului sau Oltenia, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i>	—,50
» XXXIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911	4,—
» XXXIII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	12,—
Francisc Rákóczy al II-lea, învictorul conștiinței naționale unguerești și României, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Un călător italian în Turcia și Moldova în timpul războiului cu Polonia, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Doză documente privitoare la Revolta boierilor din țara Făgărașului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1508—1510, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,20
Carol al XII-lea, Petru cel Mare și țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	1,—
Câteva note despre cronicile și tradiția noastră istorică, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Alte lămuriri despre veacul al XVIII-lea după izvoare apusene. Luarea Basarabiei și Moruzestii, de <i>N. Iorga</i>	—,40
Răscoala Seimenilor în potruva lui Mateiu Basarab, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Cevă despre ocupațiunea austriacă în anii 1789—1791, de <i>N. Iorga</i> .	1,—
Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>D. A. Sturdza</i> .	
— I. Tratatul de Paris din 30 Martie 1856	—,40
— II. Anul 1856	1,20
— III. Anul 1857	1,60
— IV. Lucrările Divanurilor ad-hoc din Iași și București.	1,60
— V. Anul 1858. Căimăcămia din Moldova a domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza, Anastasie Panu	1,—
Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura românească (influențe și conflicte), de <i>N. Iorga</i>	—,20
Munții Tâmaș și Tâmașel, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,20
Dinastia lui Radu Negru Vodă în Ungro-Vlahia (Valahia Mare) și Dinastia Basarabilor în Oltenia (Valahia Mică) și în Valahia Mare, de <i>Dr. Atanasiu M. Marienescu</i>	1,—

Analele Academiei Române.

L. B.

Tom. XXXIV.—Desbaterile Academiei în 1911—1912.	4.—
» XXXIV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	20.—
Breaslă Blânarilor din Botoșani, Catastihul și actele ei, de <i>N. Iorga</i> .	—,50
Pagini din istoria culturală: I. Privilegiul din 1815 al Târgului-Frumos. — II. Din viața moșnenilor vieri ai ținutului Săcuie- nilor, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> .	
— VI. Anul 1858. Adunarea electivă din Iași	1.—
— VII. Anul 1858. Căimăcămia din Valahia a domnilor Emanoil Băleanu, Ioan Manu și Ioan A. Filipescu și influența precumpănitoare a Adunării Elective din Iași asupra de Săpături Elective din București	1,60
Turburări revoluționare în Țara-Românească între anii 1840—1843, de <i>Ioan C. Filitti</i>	1 —
Contribuții la istoria bisericii noastre: I. Despre Mănăstirea Neamțului. — II. Bălinești, de <i>N. Iorga</i>	—,40
O scrisoare din 1679 a Mitropolitului Dosofteiu, de <i>I. Bogdan</i> . .	—,50
Cetatea Ulmetum. Descoperirile primei campanii de săpături din vara anului 1911, de <i>Vasile Pârvan</i>	5.—
Insemnătatea europeană a realizării definitive a dorințelor rostite de Divanurile ad-hoc în 7/19 și 9/21 Octomvrie 1857, de <i>Dimi- trie A. Sturdza</i> , I	—,80
— II.	—,40
— III.	—,70
Nicolae Kretzulescu, 1812—1900—1912, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Gheorghe Asachi ca tipograf și editor — după Catalogul lui din 1847, — de <i>N. Iorga</i>	—,60
Politica Austriei față de Unire. — I. Înainte de Conferințele din Paris, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Un ofițer român în oastea lui Carol al XII-lea. — Câteva note,— de <i>N. Iorga</i>	—,20
Autoritatea faptului îndeplinit executat în 1866 de cei îndreptățiți, de <i>D. A. Sturdza</i>	2.—
Notă despre un studiu al d-lui Millet, de <i>I. Kalinderu</i>	—,20
Insemnătatea ținuturilor de peste Prut pentru istoria Românilor și pentru folclorul românesc, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Norma ponderală dela Perinthus, de <i>M. C. Sutz</i>	—,20
Un manifest românesc tipărit cu litere latine al Impăratului Leopold I din anul 1701, de <i>I. Ursu</i>	—,30
Contribuții privitoare la relațiile Bisericii românești cu Rusia în veacul XVII, de <i>Dr. Silviu Dragomir</i>	2.—
Memoriu despre documentele cartografice privitoare la războiul din 1787—1791, de <i>N. Docan</i>	1,20
» XXXV.—Desbaterile Academiei în 1912—1913 (<i>Sub presă</i>).	
» XXXV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i> (<i>Sub presă</i>).	
Plângerea lui Ioan Sandu Sturza Vodă împotriva sudiților străini în Moldova, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Din ținuturile pierdute. Boieri și răzeși în Bucovina și Basa- rabia în cele dintâi decenii după anexare, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Câteva știri nouă privitoare la Istoria Românilor, de <i>N. Iorga</i> .	—,30
Notele unui istoric cu privire la evenimentele din Balcani, de <i>N. Iorga</i>	—,50